

Альфред Вернер (1866–1919)

Видатний швейцарський хімік, лауреат Нобелівської премії 1913 року. Народився у м. Мюльхаузен (французький Ельзас) у родині слюсаря та тваринника. У школі виявив неабиякі здатності до наук, але внаслідок непосидючості на незвичайної самовпевненості отримував дуже низькі оцінки. У 17 років зацікавився хімією, проводив експерименти у сараї за будинком, а для купування реактивів підроблював чорноробом. За результатами цих досліджень написав статтю про будову кофеїну та інших сполук. І хоча його висновки не узгоджувалися з експериментом, він отримав похвалу від директора хімічної школи, що надихнуло його на подальші успіхи.

Вищу освіту здобув у Технологічному інституті Цюриха.

Основні його наукові праці стосувалися хімічної спорідненості та валентності, що він розвивав досліджуючи властивості багатьох органічних та неорганічних сполук. Головним його науковим досягненням є формулювання координаційної теорії (теорії Вернера), що пояснювала багато особливостей координаційних (комплексних) сполук. 1913 року йому присуджено Нобелівську премію «на визнання його робіт про природу атомів та молекул». Вернер є першим і поки що єдиним швейцарським хіміком, нагородженим цією премією.